

L'OS I LES ABELLES (CONTE INFANTIL)

Una vegada hi havia un preciós lloc situat cap a dalt a la dreta tocant el mar, amb boscos verds i muntanyes altes, en el que vivien des de feina molts segles una comunitat d'abelles treballadores. Les abelles es dedicaven dia darrera dia des del principi dels temps a fabricar mel que guardaven per alimentar-se i que també oferien a qui els hi volgués comprar. Era una mel de molt bona qualitat i molt apreciada arreu; però les abelletes tenien un problema. En el regne veí, molt més gran que el de les abelles, hi havia un os gros i pelut que cada cop que li donava la gana s'acostava per allà i s'emportava quasi tota la mel de les pobres abelles. Les abelles estaven molt tristes per que això ja feia molts anys que passava. Temps enrere els seus besavis i els seus avis ja havien mirat de convèncer a l'os perquè els hi fes un tracte més just però aquest no havia volgut escoltar-les mai. Un dia però el President de totes les abelles, que ja feia temps que havien destronat l'abella reina i s'havien constituït en República, va decidir que ja n'hi havia prou i va demanar a l'os per parlar amb ell.

- Que vols abella? - li va dir l'os amb aquella veu rogallosa i el seu posat fatxenda.
- Mira os, per que us emporteu la nostra mel sense pagar-la i sense donar-nos res a canvi?
- Doncs perquè sempre ha estat així i sempre ha de ser igual. Nosaltres som els vostres amos.
- Però vosaltres no treballeu pas...!
- Treballar? I això que es? Nosaltres a l'estiu ens dediquem a jugar i a agafar la vostra mel i a l'hivern ens dediquem a dormir.
- No es just el que feu, os...! Si no us emportéssiu quasi tota la mel, nosaltres viuríem una mica millor i vosaltres en tindríeu de sobres. Per que en voleu tanta de mel?
- Es que en el meu regne hi ha molts més ossos com jo i ells també en volen de mel. La mel que no ens mengem la venem i amb els diners que en traiem, ens dediquem a fer coses.
- Coses...quines coses?
- Doncs mira: aeroports, trens d'alta velocitat, grans edificis, carreteres...
- I per que ho voleu això vosaltres els ossos si no ho feu servir per res.
- No ho se, la veritat, però fa bonic.
- Hem d'arribar a un acord, perquè nosaltres ja no podem aguantar més així. Mira, que et sembla si et donem només la meitat de la mel...
- No! Que dius ara ...Ni parlar-ne...!
- Be, doncs potser ens podríeu pagar una mica per la mel que us emporteu...
- No em facis riure... Pagar nosaltres per una cosa que podem agafar de franc?
- I si tal vegada...?
- NO!
- Però a lo millor...
- NO,NO i NO...!

Llavors el President que era una abella raonable però que tampoc tenia una paciència infinita, li va dir a l'os:

- Doncs la propera vegada que vingueu no deixarem que us emporteu la mel.
- Pobres de vosaltres..! Vidrem amb insecticides i us matarem a totes.
- Ah, si? I llavors qui fabricarà la mel?

L'os es va quedar callat sense saber quina resposta donar. I segons sembla avui dia encara continua sense dir res.

I ja ho sabeu nens i nenes, conte contat, conte acabat.